

ಪಟ್ಟ ಪಾಡೆಲ್ಲವೂ ಹುಟ್ಟು ಹಾಡಾದಾಗ...

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ
ಯಾತನೆಯನ್ನೇ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ
ಕಥನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ
ಮೇಘಾ ಜೆ ಶೆಟ್ಟಿ. ಅವರು
ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ನಟಿಸಿದ 'ಎನ್ನೋ'
ಕಿರುಚಿತ್ರ ಈ ವರ್ಷದ 'ಟೊಟೊ
ಫಂಡ್ ದಿ ಆರ್ಟ್ಸ್' ಕಿರುಚಿತ್ರ
ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿದೆ.

■ ಪದ್ಮನಾಭ ಭಟ್

'ಎನ್ನೋ'
ಇದು ಜಪಾನಿ ಕಲೆಯ ಸರ್ಕಲ್‌ನ
ಹೆಸರು. ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿರದ,
ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ,
ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ
ಅನುಮಾನವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತಿರುವ
ಸರ್ಕಲ್ ಅದು. ಈ ವರ್ಷದ 'ಟೊಟೊ ಫಂಡ್
ದಿ ಆರ್ಟ್ಸ್' ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಕಿರುಚಿತ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ
ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿರುವ, ಮೇಘಾ ಜೆ. ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ
ಕಿರುಚಿತ್ರದ ಹೆಸರೂ 'ಎನ್ನೋ'. ಒಡಲೊಳಗಿನ
ಸಂಕಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೀಗಿಕೊಂಡು ದಡ ಸೇರಲು
ಹವಣಿಸುವ, ದಡ ಸಿಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ
ಎಂಬ ಅನುಮಾನವೂ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ
ಭಾವತೀವ್ರತೆಯೇ ಈ ಕಥನದ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಯೂ
ಇದೆ.

ಮೇಘಾ ಅವರ ಊರು ಬ್ರಹ್ಮಾವರ ಸಮೀಪದ
ಹಾವಂಜಿ. ತೆಂಗಿನ ಎತ್ತರ, ಸಮುದ್ರದ ಉಬ್ಬರ,
ಹಳ್ಳದ ಬಿರುಸು, ಒದ್ದೆ ನೆಲದ ಬಿಸುಪುಗಳ
ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದ ಮೇಘಾ ಅವರಿಗೆ ಚಿತ್ರದ
ನಂಟೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಒದಗಿಬಂದಿದ್ದು.

'ನಾನು ಮೊದಲು ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಿದ್ದು
ಎಲ್‌ಕೆಜಿಯಲ್ಲಿ. ಆಗ ಒಂದು
ಚಿತ್ರಕಲಾಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ
ತೆಂಗಿನಮರ ಬಿಡಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ನನಗೆ ಮೊದಲ
ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ನನಗೇ ಯಾಕೆ
ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ಅಂದರೆ ನಾನು ಆಗ
ತೆಂಗಿನ ಮರದಿಂದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಬೀಳುವ
ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಿದ್ದೇನಂತೆ. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಹೇಳುವುದು
'ಇವೆಲ್ಲ' ಎಂದು ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪಿನ ಗಣಿ
ಹೊಕ್ಕು ನಗುತ್ತಾರೆ ಅವರು.

ಎರಡನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ
ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್
ಎಂಬವರ ಬಳಿ ಪೆಂಟಿಂಗ್ ತರಬೇತಿ
ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು,
ನಂತರ

'ದೃಶ್ಯ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟ್ಸ್'ನ ಒಡನಾಟವೂ
ಇವರಲ್ಲಿನ ಕಲಾವಿದೆಗೆ ರೂಪುರೇಷೆ ನೀಡಲು
ಸಹಾಯಮಾಡಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆರ್.ಎ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ
ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಚರ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು
ಮೇಘಾ ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಪರಿಚಯಿಸಿತು.
'ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಕುಲ್
ಸರ್ ಅವರಿಂದ ನಾನು ತುಂಬ ಪ್ರಭಾವಿತಳಾದೆ.
ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಚರ್‌ನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಂಗೀತದ,
ಸಾಹಿತ್ಯದ, ಸಿನಿಮಾದ ನಿದರ್ಶನಗಳೊಂದಿಗೆ
ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳೂ ಒಂದೇ
ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ನಿಂತು ಯೋಜಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.
ಆಗಿನಿಂದಲೇ ನಾನು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡತೊಡಗಿದೆ,
ಪುಸ್ತಕ ಓದತೊಡಗಿದೆ. ಆರ್ಟ್ ಅನ್ನೂ, ಅದರ
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಲು
ಶುರುಮಾಡಿದೆ' ಎನ್ನುವ ಮೇಘಾ ಸಿನಿಮಾ
ಮಾಧ್ಯಮದ ದಾರಿಗೆ ಹೊರಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಅಷ್ಟೇ
ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಸಂಗತಿ.

ನಾನು ನನ್ನ ಫೈಂಡ್ ಒಬ್ಬ ವಿಂಡೊ ಶಾಪಿಂಗ್
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಐ ಪ್ಯಾಡ್ ನೋಡಿದೆ.
ಅದು ತುಂಬ ಇಷ್ಟವಾಗಿಹೋಯ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ
ಬೆಲೆ ಎಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ. ಅಷ್ಟು ಹಣ ನನ್ನ ಬಳಿ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು
ಅನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಎರಡು ದಿನ ನಿರ್ದೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಐ ಪ್ಯಾಡೇ ಕಣ್ಣಿಂದ
ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು
ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮರುದಿನ ಆ ಶಾಪಿಂಗ್ ಹೋಗಿ
ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಕೇಳಿ ಹಣ
ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಐ ಪ್ಯಾಡ್ ಖರೀದಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ.
ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಉರಿ ಇತ್ತಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ
ಪ್ರತಿದಿನ ಏನಾದರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡಿದ್ದು ಶೂಟ್
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಎಡಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.
ಸ್ನೇಹಿತ ಶೇಖರ್ ಹೆಗಡೆ 'ನೀನೊಂದು ಕಥೆ
ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶೂಟ್ ಮಾಡು' ಎಂದ. ಹಾಗೆ
ಮಾಡಿದ್ದು 'ನಾಳಿಧ್ರು ನಾಳಿಗೆ'. ಅದು ನನ್ನ ಮೊದಲ
ಕಿರುಚಿತ್ರ. ನಂತರ 'ಪುಳಿ ಮುಂಚೆ' ಮಾಡಿದೆ.
ಅವೆಲ್ಲ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬರೆದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೋಗಿ ಶೂಟ್
ಮಾಡಿ ಬಂದಂಥವು' ಎಂದು ಚಿತ್ರಪಯಣದ